

Antal Medlemmer, Halvdelen valgte af Grosserer-Societetets Komité og Halvdelen af Fondsbørsens Medlemmer, med en Formand, som udnævnes af Handelsministeren. Ligeledes er jeg enig i, at det udtrykkelig siges i Loven, at Spørgsmaalet om Optagelse af Papirer paa Kurslisten ellér Udselettelse af Papirer afgøres af Bestyrelsen, men saaledes, at Afgørelserne kan indankes til Ministeren.

De Ændringer, der er foreslaaede med Hensyn til Vilkaarene for at kunne anerkendes som Medlem af Fondsbørsen, kan jeg ogsaa tiltræde. Den vigtigste af dem er den, der gaar ud paa, at det Depot, der skal stilles, forhøjes fra 25 000 Kr. til 50 000 Kr. Hvilken Sum man her vil vælge, er en Skønssag, og naar man i Udvalget har ment at ville sætte Summen op til 50 000 Kr., finder jeg ingen Anledning til at gøre Indvending derimod.

Ligeledes betragter jeg det saa at sige som en Selvfølge, at de Fondsbørsmedlemmer, der inden denne Lovs Ikrafttræden allerede er berettigede til at deltage i Kursnoteringen, skal have Adgang til at blive anerkendt som Medlemmer ogsaa i Fremtiden, medmindre de forinden Lovens Ikrafttræden paa en eller anden Maade har forskertset deres Ret til at være Deltagere i den nuværende Kursnotering.

De øvrige mindre væsentlige Ændringer giver mig ikke Anledning til yderligere Bemærkninger. Udvalget har endvidere henstillet, at den Likvidationskasse, hvis Oprettelse er stillet i Udsigt i Lovforslaget, bør søges ordnet saa snart som muligt, og at man, naar dette sker, vil have at afgøre, hvorvidt den Regel, som findes i Lovforslagets § 4 med Hensyn til Tilladelse for Medlemmer af Fondsbørsen til at udlåne Værdipapirer, bliver at tage op til fornyet Overvejelse, saaledes at hvis man maatte finde, at det vil være paa sin Plads at ændre Lovens Bestemmelser paa dette Punkt, man da om fornødent vil lade Sagen gøre til Genstand for en ny Lovordning. Denne Henstilling kan jeg ganske tiltræde. Jeg finder, at det er paa sin Plads, saa længe Likvidationskassen endnu ikke er traadt ud i Livet, at bibeholde den Forskrift, som Lovforslaget indeholder. Men jeg erkender fuldt ud, at naar en ny Ordning af hele Baisseforretningen paa Fondsbørsen bliver gennemført, er der Anledning til at tage under Overvejelse, om det er nødvendigt at foretage Ændring i Reglerne om Udlaan af Stykker.

Det ærede Medlem (Bramsnæs), der

er Ordfører for Mindretallet, har paa egne og Meningsfællers Vegne paa et Hovedpunkt ikke kunnet slutte sig til Principet i Lovforslaget, som har fundet Tilslutning hos de øvrige Udvalgsmedlemmer. Det ærede Medlem fastholder, hvad han allerede udtalte ved Lovforslagets første Behandling, at det vil være paa sin Plads at gaa over til den Ordning, som oprindeligt var den paa Københavns Børs gældende, at Deltagelse i Fastsættelse af Kurserne og Retten til at være Mellemand ved Afslutning af disse Forretninger skal være forbeholdt Mæglere i egentlig Forstand, saaledes at den nuværende Ordning, ifølge hvilken det faktisk ikke er Mæglerne, men Vekselererne, der afslutter Forretningerne, skulde gøres radikalt om. Jeg har, da dette Spørgsmaal blev bragt paa Bane, fundet Anledning til at fremhæve, at jeg selv til at begynde med har været inde paa samme Tanke. Jeg vilde finde det i og for sig at være — hvad skal jeg sige — teoretisk eller principmæssigt korrektere, om det Hverv at være Mellemand ved den offentlige Omsætning af Værdipapirer blev betroet til Folk, der alene optraadte som saadanne og derimod ikke gjorde Forretninger for egen Regning. Det er ønskeligt, mener jeg, af den Grund, at der, naar vedkommende tillige gør Forretning for egen Regning, meget let vil kunne opstaa en Interesseskonflikt, i hvilken den paagældendes eget Tarv og Hensynet til hans egen Fordel vil kunne bevirke, at han tilsidesætter sin Klienters Interesser. Men jeg har samtidig dermed fremhævet, at jeg har maattet erkende, at saaledes som Udviklingen nu en Gang er foregaaet hos os, tør jeg ikke tilraade at paabyde en saa indgribende Ændring i hele den Maade, hvorpaa Kursnoteringen paa Fondsbørsen foregaar, da det for mig ikke er overskueligt, om det ikke vil medføre stor Forvirring og langt uheldigere Vilkaar for det almindelige Publikum end den nuværende Ordning trods dens Mangler. Det ærede Medlem har ikke ganske Ret i, at Hovedindvendingen fra min Side er den, at det nytter ikke at give en Lov, som der er al Udsigt til vil blive omgaaet, og som man ikke er i Stand til at sikre sig overholdt. Dette har ikke egentlig været Hovedbetragtningen for mig. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem ind i retsfilosofiske Undersøgelser af, hvorvidt det overhovedet er attraaværdigt for Staten eller Samfundsmagten at give Love, som ikke overholdes; det var egentlig mere incidentielt, jeg fremdrog dette Moment,